

10 e Kamer

Nr. 957/05
VAN HET PARKETNr. 67637/05
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

25 april 2008

not. BG 66.82.679/99-ST van het Openbaar Ministerie

en eiser tot herstel, de **gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur** bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van de afdeling Ruimtelijke Ordening voor de provincie West-Vlaanderen, gevestigd te Brugge, Werkhuisstraat 9,

legen.

1.Nr. 789 op , zonder beroep, geboren te , vreemdeling van Duitse nationaliteit, wonende te

2.Nr. 790 op , zonder beroep, geboren te , wonende te

Gedaagd om:

De eerste en de tweede:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door gillen, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van

werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein _____, ten kadaster gekend onder _____ en _____, in eigendom toebehorende aan _____, geb. te _____ op _____, vreemdeling van _____, wonr. te _____ en _____, geb. te _____ op _____, wonr. te _____ (beschrijving inbreuk)
  - houten chalet van 7m x 4m met afhangende autobergplaats en berging (618 A);
  - chalet van 3m x 4m gebruikt als berging met schouw (618 B);
  - bergplaats voor hout 6m x 6m (618 B);
  - paardenloods (614 A);
 te _____ in 1989 - 1992;

2. in stand gehouden te hebben

te _____ in de periode gaande van 1989 - 1992 tot en met 24.03.1997

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1986 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

op het terrein omschreven onder de tentafstelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000;

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146- 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

te vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 05.03.2004.

D. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

- 1 door op het terrein gelegen te , ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan , geb. te op won. te en op won. te , geb. te op

(beschrijving der werken): aanpassing paardenstal

te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1997-1998 tot 30.04.2000;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te in de periode gaande van 1997-1998 tot en met 30.04.2000;

E. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging D.1 door de instandhouding van de onder D.1 omschreven toestand

te in de periode gaande vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 05.03.2004.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 21 juni 2005, 15de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Verklaart de telastlegging A1 niet bewezen, spreekt de gedaagden dienaangaande vrij en ontslaat hen van alle verdere rechtsvervolgning terzake zonder kosten.

Stelt vast dat, ingevolge artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft en rekening houdende met het arrest van het Arbitragehof nr. 14/2005, de aan de gedaagden te last gelegde feiten A2, B, C, D2 en F niet langer kunnen worden bestraft

Sprekt de beklagden derhalve vrij m.b.t. de feiten A2, B, C, D2 en E en ontslaat hen dienaangaande van alle verdere rechtsvervolgning terzake zonder kosten.

Verklaart de telastlegging D1 bewezen.

Veroordeelt beklagden elk tot een geldboete van € (50/ 40.3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voornelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op) 247,89 of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen, met gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor een duur van drie jaar.

Verwijst de veroordeelden tot het betalen van elk 1/4de van de gedingskosten, in het geheel begroot op € 174,72 en tot het betalen van elk een vergoeding van € 25.

Legt het overige 1/2de deel van de gedingskosten ten laste van de Staat.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraffen elk éénmaal een bedrag van € 10 + 45 decimies = € 55 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van Het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Wijst de herstellvordering af als ongegrond.

OP BURGERLIJK GEBIED:

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al.2 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zoals vervangen bij art. 2 van de Wet van 13 april 2005, ambtshalve aangehouden.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 4 juli 2005 door eiser tot herstel, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, gevolgd door het openbaar ministerie, telkens tegen beide beklagden.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 6 maart 2008 in het Nederlands:

de beklagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester Tamara Vlamincx, advocaat aan de balie te Brugge,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,

eiser tot herstel in zijn eisen bij monde van meester Nick De Wint voor meester Bart Bronders, beiden advocaat aan de balie te Brugge.

* * *

1. De beroepen worden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De onder A.1 en D.1 te last gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op art. 99 § 1 1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* (B.S. 8 juni 1999), zoals inmiddels gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005, 10 maart 2006, 16 juni 2006, 7 juli 2006, 22 december 2006, 9 november 2007 en 21 december 2007, hierna genoemd DORO

Met betrekking tot de telastleggingen A.2, B, C, D.2 en E is het zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het *Decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft* van 4 juni 2003, in de mate dat dit niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr 14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 SW, dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het onder A.2, B, C, D.2 en E te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen in agrarisch gebied (zonder bijzondere waarde), geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO.

De opheffing van het strafbare karakter van het te last gelegde misdrijf heeft het verval van de er op steunende strafvordering tot gevolg.

Deze opheffing van het strafbare karakter van het te last gelegde misdrijf voor het tijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd geval door de betekening van de dagvaarding op 15 maart 2004 brengt de onontvankelijkheid mee van de erop steunende strafvordering en van de herstellvordering, voor zover zij op het in stand houden is gesteund.

3. In de minst gunstige veronderstelling voor de beklaagden nam de verjaringstermijn van de strafvordering met betrekking tot de telastlegging A.1 een aanvang op 31 december 1992. De eerste daad van onderzoek of vervolging dateert van 29 oktober 1999. Op dat ogenblik was de strafvordering voor het misdrijf onverschreven in de telastlegging A.1 reeds vervallen door verjaring, zodat de strafvordering, met inbegrip van de herstellvordering voor zover gesteund op de telastlegging A.1, ook niet ontvankelijk is.

4. Op grond van de eigen verklaring van de eerste beklaagde moet worden aangenomen dat de verbouwing van de paardenstal waarop de telastlegging D.1 betrekking heeft, gebeurde in 1997/1998 (stuk 23). In de meest gunstige veronderstelling voor de beklaagden en rekening houdend met de aard en de noodzakelijke duur van de werken namen deze een einde op 31 januari 1997, tijdstip waarop de termijn van de verjaring van de strafvordering met betrekking tot deze telastlegging een aanvang nam. De termijn werd regelmatig gestuit door een daad van onderzoek nl. het kantschrift van de procureur des Konings van Brugge van 29 januari 2002 (stuk 41). De termijn zou zonder schorsing zijn verstreken op 28 januari 2007; hij was evenwel gedurende één jaar geschorst vanaf de inleiding van de zaak voor de eerste rechter. Op 18 januari 2008, datum waarop de zaak voor het hof werd ingeleid was de strafvordering derhalve nog niet vervallen door verjaring; sedertdien is de verjaringstermijn geschorst.

De bepalingen met betrekking tot de schorsing van de verjaring vervat in de *Wet van 16 juli 2002 tot wijziging van verschillende bepalingen teneinde inzonderheid de verjaringstermijnen voor de niet-correctionaliseerbare misdaden te verlengen* (B.S. 5 september 2002) zijn immers ingevolge art.5.2 van deze wet, zoals gewijzigd door art.33 van de programmawet van 5 augustus 2003 (B.S. 7 augustus 2003).

niet van toepassing op het in de telastlegging D.1 omschreven misdrijf, dat dateert van vóór 2 september 2003. Op dit misdrijf blijven de bepalingen van art.24.1° van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals ingevoerd door de *Wet van 11 december 1998 tot wijziging, wat de verjaring van de strafvordering betreft, van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering* (B.S. 16 december 1998), van toepassing. De strafvordering met betrekking tot de telastlegging D 1 is derhalve niet vervallen door verjaring.

5. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het hof is de telastlegging D.1, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, lastens de beklaagden bewezen.

6. De straf thans op het misdrijf gesteld verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald; gelet op hetgeen is voorgeschreven in art.2, al.2 van het Strafwetboek past het hof de minst zware straf toe, zijnde deze bepaald in voormelde stedenbouwwet van 29 maart 1962. De beklaagden hebben wetens en willens een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht door het vergroten van de paardenstal. Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen hebben zij ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke belangen. Rekening houdend met het groot tijdsverloop sedert het tijdstip waarop de beklaagden het misdrijf hebben gepleegd kan de zeer beperkte geldboete opgelegd door de eerste rechter, evenwel zonder uitsluiting van tenuitvoerlegging, als toereikend worden beschouwd.

Het hof houdt bij de bestraffing tevens rekening met het feit dat het misdrijf na 31 december 1994 werd gepleegd en vóór 1 januari 2002. De toepassing van artikel 5 van het Decreet van 7 december 2001 (B.S. 28 december 2001) tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (F.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in F.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewolddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137.50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding van € 29,30, verschuldigd krachtens de artikelen 2 en 77 van het kb van 27 april 2007 houdende algerneen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

7. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert in zijn brief van 15 juni 2000 met bijlagen (stukken 9 tot en met 12) bij toepassing van art.149 § 1 DORO het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de paardenstal, ook loods met stalplaats voor paarden genaamd.

Zoals het openbaar ministerie op de terechtzitting van het hof stelde is de herstellvordering voor zover zij betrekking heeft op de paardenstal niet toereikend gemotiveerd en derhalve onwettig. Zij bevat zelfs niet de vaststelling dat de constructie strijdig is met de gewestplanbestemming. Verder wordt slechts in algemene bewoordingen gesteld dat de "opgerichte constructies niet vergunbaar zijn in toepassing van art. 43 § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en latere wijzigingen", zonder enige nadere precisering wat betreft de paardenstal, die slechts werd verbouwd, en zonder enige overweging met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening en de verenigbaarheid van deze constructie met de omgeving.

Krachtens art.159 van de Grondwet dient het hof de herstellvordering voor zover zij betrekking heeft op de loods met stalplaats voor paarden buiten toepassing te laten

De vordering tot verbeurte van een dwangsom is zonder voorwerp.

**OP DEZE GRONDEN,
het hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet-strijdige wetsbepalingen aangehaald door de eerste rechter en de artikelen:

38 Strafwetboek,

162, 190, 194, 211 en 211 bis Wetboek van Strafvordering,

24, 1° van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 73 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

77 van het K.B. van 27 april 2007 genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2006,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A.1, A.2, B, C, D.2 en E, met inbegrip van de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur voor zover op deze telastleggingen gesteund, niet ontvankelijk,

veroordeelt elke beklaagde voor het misdrijf omschreven in de telastlegging D.1 tot een geldboete van € (50, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 247,89 of telkens een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen,

legt de beklaagden elk de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding van € 29,30.

laat de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur voor zover zij betrekking heeft op de telastlegging D.1 (het verbouwen van de paardenstal) buiten toepassing,

verklaart de vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie; begroot deze kosten op € 174,72 in eerste aanleg en op € 38,72 in hoger beroep en stelt vast dat zij ondeelbaar werden veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf.

Kosten:		
Afschriften:	31,35	
Opstelrecht ber.bekl.:		
Dagvaarding:	49,30	
	<hr/>	
	80,65	
+ 10 % :	8,07	
	<hr/>	
Totaal :€	88,72	

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **25 april 2008**.

Aanwezig :

Dirk Van Remoortel, kamervoorzitter,
Patricia Brad , raadsheer,
Marijke Schautteet, raadsheer,

Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,

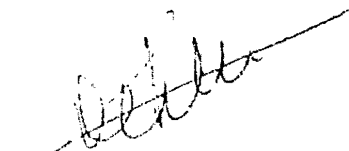
Kristoffel Goossens, griffier;

Kristoffel Goossens

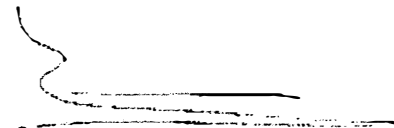

Marijke Schautteet

Patricia Brad

ARS-nr. : 2008/1595

Dirk Van Remoortel

afgebooden op 29 APR. 2008
niet te registreren;

De griffier
M. CASSAN